

ADMINISTRATIEVE SCHIKKING
betreffende de toepassingsmodaliteiten van het Algemeen
Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het
Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko.

Bij toepassing van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko, hebben de bevoegde Belgische en Marokkaanse autoriteiten, vertegenwoordigd door :

van Belgische zijde: Zijne Excellentie de heer L. Namèche,
Minister van Sociale Voorzorg,

van Marokkaanse zijde: Zijne Excellentie de heer A. Ben Slimane
Ambassadeur van het Koninkrijk Marokko in Brussel.

in gemeen overleg, de navolgende schikkingen getroffen met betrekking tot de toepassingsmodaliteiten van dat Verdrag.

TITEL I- TOEPASSING VAN DE ARTIKELEN 3 EN 4 VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Toestand van de werknemers die tijdelijk van het ene naar het andere land worden gedetacheerd

Wanneer de werknemers of de ermede gelijkgestelde personen, in een ander land dan dat van hun gewone verblijfplaats door een onderneming worden tewerkgesteld, die in het land van die verblijfplaats een inrichting heeft waarvan de betrokkenen normaal afhangen en op wie de in het land van hun gewone tewerkstelling vigerende wetgeving toepasselijk blijft, overeenkomstig artikel 3, paragraaf 2, a, van het Verdrag, zijn de volgende bepalingen van toepassing :

1. de werkgever en de betrokkenen regelen rechtstreeks alle kwesties betreffende hun sociale-zekerheidsbijdragen met de Rijkskas voor sociale zekerheid, wanneer het land van de gewone tewerkstelling Marokko is en met de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, wanneer dat land België is;
2. de bevoegde instellingen van het land van de gewone tewerkstelling bezorgen aan elke betrokkene een getuigschrift, waarvan het model, in gemeen overleg, werd opgemaakt en waarbij bevestigd wordt dat de betrokkene voort onder de sociale-zekerheidsregeling van dit land valt. Dat getuigschrift dient door de aangestelde van de werkgever in het ander land, indien de werkgever zulk een aangestelde heeft, zoniet door de werknemer zelf, te worden vorgelegd;
3. onder tewerkstelling van werknemers of van ermede gelijkgestelde personen, zoals in artikel 3, paragraaf 2, a, van het Verdrag is beoogd, dient de vermoedelijke duur van de tewerkstelling van al deze werknemers te worden verstaan;
4. de seizoenaard van de tewerkstelling mag de toepassing van de bij 1, 2 en 3 hierboven vastgestelde regelen niet verhinderen;
5. wanneer de tewerkstelling, die om onvoorziene redenen de oorspronkelijk bepaalde tijd te buiten gaat, twaalf maanden overschrijdt, dient de machtiging van de bevoegde autoriteiten van het land van de gelegenheidstewerkstelling te worden aangevraagd betreffende het behoud van de toepassing van de vigerende wetgevingen in het land van de gewone tewerkstelling, en dit voor het verstrijken van deze twaalf maanden.

Artikel 2

Toestand van de werknemers of de ermede gelijkgestelde personen, die Staatsonderdanen zijn van één van beide landen, die in de diplomatieke of consulaire posten van het ene land in het andere land werkzaam zijn

(1) Het keuzerecht beoogd bij artikel 4, tweede lid, van het Verdrag kan worden uitgeoefend binnen zes maand na de datum waarop de werknemer in de diplomatieke of consulaire post, dan wel in persoonlijke dienst van agenten van deze post, in dienst is getreden. Voor de werknemers, die op de datum van het van kracht worden van deze Schikking, in een diplomatieke of consulaire post of door een agent van deze post werkzaam waren, gaat de termijn van zes maand in, te rekenen van deze datum.

(2) De keuze heeft uitwerking te rekenen van de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop van dewelke de keuze van de belanghebbende aan de onder (3) aangewezen bevoegde instelling werd genotificeerd.

Zolang de keuze geen uitwerking heeft, alsook indien er geen keuze werd uitgeoefend, is het bepaalde bij artikel 4, paragraaf 2, 1e lid, van het Verdrag van toepassing.

(3) De werknemer oefent zijn keuzerecht uit door zijn keuze, bij ter post aangetekende brief, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid of aan de Rijkskas voor sociale zekerheid, te notificeren, naar gelang hij de toepassing van de Belgische wetgeving of de toepassing van de Marokkaanse wetgeving kiest. Hij stelt zijn werkgever dadelijk daarvan in kennis.

(4) In geval de werknemer de wetgeving van zijn land van herkomst kiest, reikt de onder (3) aangewezen instelling hem een getuigschrift uit, luidens hetwelk hij, gedurende zijn ambtsuitoefening in deze diplomatieke of consulaire post, dan wel bij een agent van deze post, onder de wetgeving valt die zij toepast.

TITEL II- GEMENE BEPALINGEN VOOR VERSCHILLENDE RISICO'S.

Artikel 3

Voor het ingaan van het recht op de prestaties, worden de onder elke regeling vervulde verzekeringstijdvakken en de overeenkomstig deze regelen met verzekeringstijdvakken gelijkgestelde perioden, met inachtneming van de volgende regelen samengeteld :

1. bij de verzekeringstijdvakken en de overeenkomstig de wetgeving van één van de landen gelijkgestelde perioden, worden de overeenkomstig de wetgeving van het andere land vervulde of gelijkgestelde perioden, gevoegd voor zover het nodig is ze in aanmerking te nemen om de verzekeringstijdvakken of gelijkgestelde perioden van het eerste land zonder overlapping aan te vullen;

2. wanneer een werknemer op prestaties ten bezware van de instellingen van beide landen gerechtigd is, wordt de onder 1°) hierboven vastgestelde regel in elk land afzonderlijk toegepast.

De verzekeringstijdvakken en de gelijkgestelde perioden worden in aanmerking genomen zoals zij voortvloeien uit de wetgeving onder dewelke zij werden doorlopen.

De arbeidsperioden welke beschouwd worden als zijnde volbracht in de ondergrond, overeenkomstig de bijzondere wetgeving voor de mijnarbeiders van één van beide landen, worden als arbeidsperioden in de ondergrond beschouwd overeenkomstig de bijzondere wetgeving voor de mijnarbeiders van het andere land.

Wanneer, volgens de wetgeving van een land, het in aanmerking nemen van bepaalde verzekeringstijdvakken of van gelijkgestelde perioden afhankelijk is gesteld van de voorwaarde dat zij in de loop van een bepaalde termijn werden doorlopen, dan is deze voorwaarde eveneens van toepassing op zulkdanige perioden die overeenkomstig de wetgeving van het andere land werden voltooid.

Elke periode die zowel overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving als overeenkomstig de Belgische wetgeving als een met een verzekeringstijdvak gelijkgestelde periode wordt erkend, wordt voor de uitkering van de prestaties in aanmerking genomen door de instellingen van het land waar de betrokkene het laatst voor de genoemde periode verzekerd was. Wanneer betrokkene voor de genoemde periode niet verzekerd was, wordt deze door de instellingen van het land waar hij voor het eerst gewerkt heeft, in aanmerking genomen.

Wanneer een verzekeringstijdvak, overeenkomstig de wetgeving van een land, met een periode samenvalt die bij toepassing van de wetgeving van het andere land als gelijkwaardig met een verzekeringstijdvak wordt erkend, wordt slechts het verzekeringstijdvak in aanmerking genomen.

Artikel 4

Ondanks de afwezigheid van een regeling voor verplichte ziekteverzekering welke de geneeskundige verzorging beoogd, komen de tijdvakken, die in Marokko onder de regeling voor verplichte verzekering inzake uitkeringen werden doorlopen, in aanmerking om het recht op alle prestaties zowel verstrekkingen als uitkeringen, van de Belgische wetgeving betreffende de verplichte ziekte - en invaliditeitsverzekering, te bepalen.

Artikel 5

Wanneer overeenkomstig de wetgeving van één van beide landen de uitkering naar verhouding van het loon of van de gestorte bijdragen wordt berekend, wordt deze prestatie enkel bepaald op grond van de in dat ene land ontvangen loon of gestorte bijdragen.

Wanneer overeenkomstig de wetgeving van één van de beide landen, het bedrag van de uitkeringen verschilt naar gelang van het bestaan of van het aantal personen ten laste, houdt de bevoegde instelling, voor de berekening van de prestaties, eveneens rekening met de personen ten laste die verblijven op het grondgebied van het andere land dan datgene waar deze instelling zich bevindt.

De uitdrukking "personen ten laste" geldt de personen die als zodanig door de wetgeving van het land waar zij verblijven worden bepaald of aanvaard.

TITEL III- BIJZONDERE BEPALINGEN

Hoofdstuk I.- Ziekte- en moederschapsverzekering

(Hoofdstuk 1 is geschrapt en maakt deel uit van de Administratieve schikking van 18 April 2014, betreffende de toepassingsmodaliteiten van artikel 9,10,11 en 12 van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko B.S. 04/04/2014)

Hoofdstuk II.- Invaliditeitsverzekering

(Artikel 12 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S. 09/06/2000)

Artikel 12

De invaliditeitsuitkeringen, -pensioenen of -vergoedingen worden rechtstreeks door de instellingen die deze verschuldigd zijn, aan de gerechtigden uitbetaald ongeacht of deze in Marokko of in België verblijven.

De invaliditeitsuitkeringen, -pensioenen of -vergoedingen die zijn verschuldigd, krachtens de wetgeving van één der contracterende landen, aan de gerechtigden die verblijven op het grondgebied van het ander contracterend land wordt verricht per internationale postwissel welke betaalbaar is in handen van de bestemming.

De betaling kan eveneens, op verzoek van de gerechtigde, geschieden op een persoonlijke rekening geopend bij een financiële instelling die is gevestigd op het grondgebied van het land van verblijf.

De betaling geschiedt op de vervaldagen vastgelegd door de wetgevingen die de bevoegde instellingen toepassen.

De betaling kan evenwel plaatsvinden door toedoen van de instelling van het land van verblijf op verzoek van de instelling die ze verschuldigd is.

Artikel 13

De administratieve en geneeskundige controle op de in België verblijvende gerechtigden op Marokkaanse invaliditeitsuitkeringen, -pensioenen of -vergoedingen worden door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op aanvraag van de bevoegde Marokkaanse instelling uitgeoefend.

De administratieve en geneeskundige controle op de in Marokko verblijvende gerechtigden op Belgische invaliditeitsuitkeringen, -pensioenen of -vergoedingen worden door de Rijkskas voor sociale zekerheid, op aanvraag van de bevoegde Belgische instelling uitgeoefend.

(lid 3 ingevoegd door Adm.Schikking van 27/12/1978, B.S.: 06/04/1979)

De bepalingen van artikel 10, (2°) zijn bij analogie toepasselijk.

Artikel 14

Voor de toepassing van artikel 13 op de gerechtigden op een invaliditeitsuitkering, -pensioen of -vergoeding, doen de Rijkskas voor sociale zekerheid en het Rijksinstituut voor ziekte— en invaliditeitsverzekering, overeenkomstig het bepaalde bij de wetgeving van het land dat de prestaties verschuldigd is, eerstgenoemde door zijn geneeskundige diensten, het tweede door de geneeskundige Raad voor de invaliditeit, overgaan tot onderzoeken om de invaliditeitsgraad van de betrokkene te ramen, ten einde de invaliditeitsvergoeding, het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsuitkering te behouden, te herzien of af te schaffen of in een nieuwe categorie in te delen.

Het advies dat door de geneeskundige diensten van de Rijkskas voor sociale zekerheid of door de geneeskundige Raad voor de invaliditeit, naar gelang van het geval wordt uitgebracht, wordt onverwijld door de bevoegde instelling van het land van verlijf, aan de instelling die de prestatie verschuldigd is, medegedeeld.

Artikel 15

De administratieve verificaties, en inzonderheid deze betreffende de arbeid van de invaliden, worden verricht:

in Marokko : door de Rijkskas voor sociale zekerheid;

in België : door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Artikel 16

De uitslagen van de geneeskundige onderzoeken en administratieve verificaties worden, eensdeels, aan de Rijkskas voor sociale zekerheid, en anderdeels, aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering medegedeeld.

De instellingen die prestaties zijn verschuldigd, dienen na kennisneming van deze uitslagen, de nodige beslissingen te treffen.

Artikel 17

Wanneer de gerechtigde op een invaliditeitsuitkering, -pensioen of -vergoeding, in Marokko, de arbeid in België hervat, zendt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering aan de Rijkskas voor sociale zekerheid een rapport met vermelding van de aard van de verrichte arbeid, alsook van het bedrag van het loon van de betrokken arbeider, alsmede het geneeskundig rapport dat door de geneeskundige Raad voor de invaliditeit werd opgemaakt.

Artikel 18

Wanneer de gerechtigde op een invaliditeitsuitkering, -pensioen of -vergoeding in België, de arbeid in Marokko hervat, zendt de Rijkskas voor sociale zekerheid aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering een rapport met vermelding van de aard van de verrichte arbeid, alsook van het bedrag van het loon van de betrokken arbeider, alsmede het geneeskundig rapport dat door zijn geneeskundige diensten werd opgemaakt.

Artikel 19

Indien de gerechtigde op een invaliditeitsuitkering, -pensioen of -vergoeding, ten laste van één van beide landen op een of ander pensioen in het andere land gerechtigd is, deelt dit land zulks aan het land dat de invaliditeitsuitkering, -pensioen of -vergoeding verschuldigd is, mede, met opgave van de aard van het pensioen, het jaarlijks bedrag ervan alsook van de benaming van de instelling die de prestatie verschuldigd is.

De beoogde mededelingen worden gedaan door toedoen van de Rijkskas voor sociale zekerheid en van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Artikel 20

Wanneer een verzekerde, na schorsing of afschaffing van de invaliditeitsuitkering, het -pensioen of de -vergoeding, overeenkomstig artikel 16 van het Verdrag zijn recht op het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsvergoeding herkrijgt, terwijl hij steeds verblijft in het andere land dan datgene dat de prestaties verschuldigd is, delen de Rijkskas voor sociale zekerheid en het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering elkaar alle nuttige inlichtingen met het oog op het hervatten van de uitbetalingen mede; deze inlichtingen worden verschaft door middel van een formulier waarvan het model in gemeen overleg wordt bepaald.

Artikel 21

De kosten voor geneeskundig onderzoek, voor het in observatie opnemen, voor verplaatsingen van geneesheren en gerechtigden, voor administratieve en geneeskundige controle, alsook de administratieve kosten die voor de uitoefening van de controle noodzakelijk zijn, worden voor de in Marokko verblijvende invaliden door de bevoegde Marokkaanse instelling gedragen en voor de in België verblijvende invaliden door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Deze kosten worden door de instelling die ze uitbetaalt, volgens haar tarief vastgelegd en door de instelling die ze verschuldigd is, vergoed op vertoon van een omstandige nota betreffende de verrichte uitgaven.

Weliswaar kan een latere Schikking andere betalingsmodaliteiten en, inzonderheid, de forfaitaire terugbetalingen opleggen.

Artikel 22

(Artikel 22 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S. 09/06/2000)

De bevoegde instelling op het gebied van invaliditeitspensioenen in de Belgische bijzondere regeling voor de invaliditeit van de mijnwerkers, is het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Deze instelling past de principes toe die in de artikelen 13 tot 21 zijn uiteengezet.

Onverminderd het bepaalde bij het eerste lid, worden de indiening en het onderzoek van de aanvragen om invaliditeitspensioen in deze bijzondere regeling, alsook de betaling van deze pensioenen, geregeld bij de bepalingen van hoofdstuk III, betreffende de ouderdoms- en overlevingsverzekering.

HOOFDSTUK III- Ouderdoms- en overlevingsverzekering

Afdeling 1 - Bevoegde instellingen

(Artikel 23 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S : 09/06/2000)

Artikel 23

De bevoegde instelling om de aanvragen te ontvangen en te onderzoeken, om de verbindingsformulieren met betrekking tot het onderzoek van deze aanvragen door te zenden en te ontvangen en om de met betrekking tot deze aanvragen genomen beslissingen te notificeren, is in België:

- de Rijksdienst voor pensioenen.

De bevoegde instelling om de aanvragen te ontvangen en te onderzoeken, om de verbindingsformulieren met betrekking tot het onderzoek van deze aanvragen door te

zenden en te ontvangen en om de met betrekking tot deze aanvragen genomen beslissingen te notificeren, is in Marokko:

- de Rijkskas voor sociale zekerheid.

Afdeling 2- Indiening van de aanvragen

Artikel 24

(1) De in Marokko of in België verblijvende verzekerde, die een ouderdomspensioen aanvraagt op grond van de samentelling van de verzekeringstijdvakken, ingevolge artikel 19 van het Verdrag, richt zijn aanvraag in de vorm en binnen de termijnen van de wetgeving van het land van verblijf, aan de instelling of de autoriteit die overeenkomstig deze wetgeving bevoegd is.

De verzekerde dient, in de mate van het mogelijke, in zijn aanvraag de ouderdomsverzekeringsinstelling of de ouderdomsverzekeringsinstellingen van de landen waar hij verzekerd was, aan te geven.

Als datum van uitwerking van de aanvraag om prestaties geldt die waarin bij de toepasselijke wetgeving is voorzien.

(2) Voor de toepassing van artikel 24, paragraaf 2, van het Verdrag, geldt de aanvraag die door één van de weduwen geldig wordt ingediend, eveneens en definitief ten opzichte van de andere rechthebbenden onder de voorwaarden die in het statuut van de verzekerde zijn bepaald.

Artikel 25

Het bepaalde bij artikel 24 is van toepassing op de in België verblijvende verzekerde die een pensioen aanvraagt dat uitsluitend op grond van de Marokkaanse wetgeving wordt berekend of op de in Marokko verblijvende verzekerde die een pensioen aanvraagt dat uitsluitend op grond van de Belgische wetgeving wordt berekend.

Artikel 26

Voor het onderzoek van de pensioenaanvragen door samentelling van de verzekeringstijdvakken of van de ermede gelijkgestelde perioden, gebruiken de bevoegde Marokkaanse en Belgische instellingen een in gemeen overleg bepaald formulier.

Op dit formulier worden inzonderheid de vereiste inlichtingen betreffende de burgerlijke staat, de opgave en de samenvatting van de verzekeringstijdvakken en van de ermede gelijkgestelde perioden genoteerd.

Het doorzenden van dit formulier aan de instellingen van het andere land vervangt het doorzenden van de bewijsstukken.

[Afdeling 3 - Onderzoek van de aanvragen ingediend door in België verblijvende personen.](#)

Artikel 27

De instelling die de in België ingediende aanvraag onderzoekt, zendt de bevoegde Marokkaanse instelling, het formulier bepaald bij artikel 26, in tweevoud door.

De bevoegde Marokkaanse instelling stelt de verzekeringstijdvakken en de ermede gelijkgestelde perioden vast, die overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving geldig zijn.

Voor de tijdvakken die niet als geldig worden beschouwd overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving, houdt de bevoegde Marokkaanse instelling rekening met de verzekeringstijdvakken en de ermede gelijkgestelde perioden die overeenkomstig de Belgische wetgeving geldig zijn.

Deze instelling telt de volgens bovengenoemde regelen vastgestelde tijdvakken samen en bepaalt de aard van de rechten die ingevolge de Marokkaanse wetgeving ingaan.

Artikel 28

De bevoegde Marokkaanse instelling bepaalt de overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving verschuldigde prestaties, naar gelang van het geval, de bepalingen van paragraaf 1 of van paragraaf 2 van artikel 20 van het Verdrag toe te passen. Zij bepaalt eveneens de prestatie waarop de belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 29

De bevoegde Marokkaanse instelling zendt aan de bevoegde Belgische instelling een exemplaar van het bij artikel 26 voorgeschreven formulier terug, aangevuld met de opgave van de verzekeringstijdvakken of van de ermede gelijkgestelde perioden die ingevolge de Marokkaanse wetgeving geldig zijn en stelt haar in kennis, eensdeels, van de overeenkomstig artikel 28 bepaalde prestatie en anderdeels, van de prestatie waarop belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 30

Voor de tijdvakken die overeenkomstig de Belgische wetgeving niet als geldig worden beschouwd, houdt de bevoegde Belgische instelling rekening met de verzekeringstijdvakken of de ermede gelijkgestelde perioden die overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving geldig zijn.

Deze instelling telt de volgens voormelde regelen vastgestelde tijdvakken samen en bepaalt de aard van de rechten die ingevolge de Belgische wetgeving ingaan.

Artikel 31

De bevoegde Belgische instelling bepaalt de overeenkomstig de Belgische wetgeving verschuldigde prestatie, naar gelang van het geval, de bepalingen van paragraaf 1 of van paragraaf 2 van artikel 20 van het Verdrag toe te passen. Zij bepaalt eveneens de prestatie waarop de belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 32

De bevoegde Belgische instelling notificeert de aanvrager, per aangetekende brief, alle beslissingen die genomen werden in verband met de prestaties berekend in uitvoering van de bepalingen van het Verdrag en stelt hem, bij wijze van inlichting, in kennis van de prestaties die hij zou verkrijgen indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van genoemd Verdrag afzag.

De notificatie brengt ter kennis van de aanvrager:

1. de beroepsmiddelen die bij elke van de wetgevingen zijn vastgesteld;
2. de mogelijkheid voor de belanghebbende om, binnen een termijn van één maand, te rekenen van de ontvangst van de notificatie, het bericht te doen geworden dat hij van het voordeel van de artikelen 19 en 20 van het Verdrag afziet.

De bevoegde Belgische instelling bericht de bevoegde Marokkaanse instelling:

1. de datum waarop de kennisgeving aan de aanvrager werd gericht;
2. of de betrokkene zich op artikelen 19 en 20 van het Verdrag beroept of ervan afziet zulks te doen.

Afdeling 4 - Onderzoek van de aanvragen ingediend door in Marokko verblijvende personen

Artikel 33

De bevoegde Marokkaanse instelling zendt de bevoegde Belgisch instelling het formulier, bepaald bij artikel 26, in tweevoud door.

De bevoegde Belgische instelling stelt de verzekeringstijdvakken en de ermede gelijkgestelde perioden vast, die overeenkomstig de Belgische wetgeving geldig zijn.

Voor de tijdvakken die niet als geldig worden beschouwd overeenkomstig de Belgische wetgeving, houdt de bevoegde Belgische instelling rekening met de verzekeringstijdvakken en de ermede gelijkgestelde perioden, die overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving geldig zijn.

Deze instelling telt de volgens bovengenoemde regelen vastgestelde tijdvakken samen en bepaalt de aard van de rechten die ingevolge de Belgische wetgeving ingaan.

Artikel 34

De bevoegde Belgische instelling bepaalt de overeenkomstig de Belgische wetgeving verschuldigde prestatie, naar gelang van het geval, de bepalingen van paragraaf 1 of van paragraaf 2 van artikel 20 van het Verdrag toe te passen. Zij bepaalt eveneens de prestatie waarop de belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 35

De bevoegde Belgische instelling zendt de bevoegde Marokkaanse instelling een exemplaar van het bij artikel 26 voorgeschreven formulier terug, aangevuld met de opgave van de verzekeringstijdvakken of van de ermede gelijkgestelde perioden die ingevolge de Belgische wetgeving geldig zijn en stelt haar in kennis, eensdeels, van de overeenkomstig artikel 34 bepaalde prestatie en anderdeels, van de prestatie waarop de belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 36

Voor de tijdvakken die overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving niet als geldig worden beschouwd, houdt de bevoegde Marokkaanse instelling rekening met de verzekeringstijdvakken of de ermede gelijkgestelde perioden die overeenkomstig de Belgische wetgeving geldig zijn.

Deze instelling telt de volgens voormelde regelen vastgestelde tijdvakken samen en bepaalt de aard van de rechten die ingevolge de Marokkaanse wetgeving ingaan.

Artikel 37

De bevoegde Marokkaanse instelling bepaalt de overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving verschuldigde prestatie, naar gelang van het geval, de bepalingen van paragraaf 1 of van paragraaf 2 van artikel 20 van het Verdrag toe te passen. Zij bepaalt eveneens de prestatie waarop de belanghebbende recht zou hebben indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van het Verdrag afzag.

Artikel 38

De bevoegde Marokkaanse instelling notificeert de aanvrager, per aangetekende brief, alle beslissingen die genomen werden in verband met de prestaties berekend in uitvoering van de bepalingen van het Verdrag en stelt hem, bij wijze van inlichting, in kennis van de prestaties die hij zou verkrijgen indien hij van het voordeel van artikelen 19 en 20 van genoemd Verdrag afzag.

De notificatie brengt ter kennis van de aanvrager :

- 1) de beroepsmiddelen die bij elke van de wetgevingen zijn vastgesteld;
- 2) de mogelijkheid voor de belanghebbende om, binnen een termijn van één maand, te rekenen van de ontvangst van de notificatie, het bericht te doen geworden dat hij van het voordeel van de artikelen 19 en 20 van het Verdrag afziet.

De bevoegde Marokkaanse instelling bericht de bevoegde Belgische instelling:

- 1) de datum waarop de kennisgeving aan de aanvrager werd gericht;
- 2) of de betrokkene zich op artikelen 19 en 20 van het Verdrag beroept of ervan afziet zulks te doen.

In geval van onverschuldigde betaling, zullen de bevoegde Marokkaanse en Belgische autoriteiten elkander hulp verlenen bij de terugvordering van de onverschuldigde bedragen.

Afdeling 5 - Uitbetaling van de pensioenen

(Artikel 39 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S. 09/06/2000)

ARTIKEL 39

De rustpensioenen worden rechtstreeks door de instellingen die ze verschuldigd zijn, op de vervaldagen die bij de respectievelijke wetgevingen zijn bepaald, aan de Belgische of Marokkaanse onderdanen uitbetaald, onverschillig of zij in Marokko dan wel in België verblijven.

De voor de bepaling van de pensioenen bevoegde instelling is:
in België : de Rijksdienst voor pensioenen.

in Marokko : de Rijkskas voor sociale zekerheid.

(Artikel 40 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S.: 09/06/2000)

Artikel 40

De betaling van de pensioenen, welke overeenkomstig de wetgeving van één van de Verdragsluitende landen aan de gerechtigden zijn verschuldigd die op het grondgebied van het andere land verblijven, wordt verricht per internationale postwissel welke betaalbaar is in handen van de bestemming.

De betaling kan eveneens op verzoek van de rechthebbende geschieden op een persoonlijke rekening geopend bij een financiële instelling die gevestigd is op het grondgebied van het land van verblijf.

De wissels of de overschrijvingen worden voor de waarde van de verschuldigde termijnen in de munt van het land van de instelling die deze verschuldigd is, uitgegeven.

Artikel 41

(1) De instelling van de verblijfplaats heeft tot opdracht te onderzoeken of de gerechtigden die ingevolge één van de wetgevingen of reglementeringen van het andere land een volledig of een gedeeltelijk rustpensioen hebben verkregen, binnen de perken van deze wetgevingen elke beroepsarbeid hebben gestaakt.

De Marokkaanse instelling onderzoekt eveneens of aan deze voorwaarde is voldaan door de echtgenote van de gerechtigden op het zogenaamd rustpensioen aan gezinstarief.

De instelling die de uitkeringen is verschuldigd, stelt de bevoegde instelling van het andere land in kennis van de naam en van het adres van deze gerechtigden.

(2) De onder (1) beoogde gerechtigden zijn ertoe gehouden, vooraf de bevoegde instelling van de verblijfplaats in kennis te stellen van hun inzicht een beroepsarbeid te hervatten, die de grenzen overschrijdt welke zijn toegelaten bij de wetgeving of de reglementering van het land van de instelling die de uitkeringen is verschuldigd.

Dezelfde verplichting geldt voor de gerechtigden op een zogenaamd rustpensioen aan gezinstarief, ingeval hun echtgenote een zulkdanige beroepsactiviteit hervat.

(3) Wanneer er door de instelling van de verblijfplaats wordt vastgesteld dat de gerechtigde op een van de uitkeringen als beoogd bij dit hoofdstuk en, eventueel zijn

echtgenote, werkzaam is of was terwijl hij in het genot is of was van deze prestaties, doet zij de instelling die de uitkeringen verschuldigd is, een rapport geworden. Het rapport vermeldt de aard van de verrichte arbeid, alsmede het bedrag van de bedrijfsinkomsten welke de belanghebbende of zijn echtgenote geniet.

De instelling van de verblijfplaats stelt de instelling die de uitkeringen verschuldigd is, onverwijld in kennis van het hervatten van de arbeid door een gerechtigde op uitkeringen of, in het geval als beoogd bij (2) van dit artikel, door zijn echtgenote.

Artikel 42

De bevoegde betalingsinstelling van de pensioenen richt elke aanvraag om inlichtingen, om getuigschriften of verklaringen die vereist zijn bij de wetgeving of de reglementering die van toepassing is op de prestatie die zij verschuldigd is, tot de bevoegde administratieve autoriteit van het land van verblijf van de gerechtigde; deze administratieve autoriteit belast er zich mede de gevraagde documenten en inlichtingen te verschaffen.

Artikel 43

Voor de toepassing van artikel 5 van het Verdrag, stellen de bevoegde autoriteiten van beide verdragsluitende landen, in gemeen overleg, de modaliteiten vast, overeenkomstig dewelke de instellingen als beoogd bij artikelen 22 en 39 elkaar onderling elke wijziging van het pensioenbedrag berichten het pensioen dat aan de gerechtigden wordt verleend die eveneens een pensioen ontvangen dat door het andere verdragsluitende land wordt betaald.

Afdeling 6 - Overlevingspensioenen

Artikel 44

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de overlevingspensioenen.

HOOPDSTUK IV- Familiale prestaties

Afdeling 1- Marokkaanse werknemers die in België zijn tewerkgesteld

Artikel 45

De Marokkaanse werknemers die in België werkzaam zijn en wier kinderen in Marokko worden opgevoed, hebben recht op de eigenlijke kinderbijslag, met uitsluiting van elke bijzondere of verhoogde kinderbijslag die uit de Belgische wetgeving voortvloeit.

De categorieën van rechtgevende kinderen, de toekenningsvoorwaarden en de bedragen van de kinderbijslag, alsook de perioden voor dewelke deze kinderbijslag wordt toegekend, zijn in artikel 46 vermeld.

Artikel 46

(Lid 1 vervangen door Adm. Schikking van 31 maart 2000, B.S. 09/06/2000)

(1) De kinderbijslag wordt toegekend voor de eigen kinderen van de werknemer, voor de gemeenschappelijke kinderen van de werknemer en van zijn echtgeno(o)t(e) en voor de eigen kinderen van de echtgen(o)t(e); het aantal rechtgevende kinderen is evenwel beperkt tot ten hoogste vier kinderen indien het werknemers betreft zoals beoogd in 4° van (4) van artikel 46.

(2) De kinderbijslag wordt toegekend tot de leeftijd van 14 jaar of tot de leeftijd van 25 jaar, wanneer het kinderen betreft die cursussen volgen onder de voorwaarden die bij de Belgische wetgeving zijn vastgesteld.

(Lid (3) vervangen door Adm. Schikking van 27/12/1978, B.S.: 06/04/1979)

(3) De kinderbijslag wordt toegekend voor de perioden van werkelijke arbeid en voor de perioden die ermede zijn gelijkgesteld overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor werknemers.

(4) De kinderbijslag wordt ten belope van navolgende bedragen toegekend:

1°) ondergrondse arbeiders in de Belgische steenkolenmijnbouw;

werknemers die werkzaam zijn als ondergrondse arbeiders in de mijnen andere dan deze van de steenkolenmijnbouw en in de groeven, waarvan de exploitatie ondergronds geschiedt en die bij de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen van de mijnwerkers en de ermede gelijkgestelden zijn beoogd:

bedrag van de gewone algemene schaal, met uitsluiting van elke bijzondere of verhoogde bijslag die uit de Belgische wetgeving voortvloeit;

2°) werknemers die bij 1°) zijn beoogd en die tijdelijk of definitief bovengrondse arbeid in deze mijnen of groeven verrichten, op voorwaarde dat zij, ingevolge ziekte, kwetsuur of ongeschiktheid, hun ondergrondse arbeid niet meer kunnen voortzetten :

bedrag van de gewone algemene schaal, met uitsluiting van elke bijzondere of verhoogde bijslag die uit de Belgische wetgeving voortvloeit;

3°) bovengrondse arbeiders die in de Belgische steenkolenmijnbouw werkzaam zijn :

bedrag van de gewone algemene schaal die per 1 oktober 1959 van toepassing was, zoals het werd verhoogd ingevolge zijn koppeling aan de schommelingen van het indexcijfer

van de kleinhandelsprijzen, met uitsluiting van elke bijzondere of verhoogde bijslag die uit de Belgische wetgeving voortvloeit;

(Lid 4, 4° afgeschaft en vervangen door Adm. Schikking van 27/12/ 1978, B.S.: 06/04/1979 en vervangen door Adm. Schikking van 31/03/2000, B.S.: 09/06/2000)

4°) andere werknemers dan beoogd in 1°), 2°) en 3°) die in het bezit zijn van een geldige arbeidsvergunning; de bijslagen worden echter toegekend vanaf de datum van tewerkstelling:

- voor het 1° kind : 19,83 EUR of 800 BEF per maand;
- voor het 2° kind : 21,07 EUR of 850 BEF per maand;
- voor het 3° kind : 22,31 EUR of 900 BEF per maand;
- voor het 4° kind : 23,55 EUR of 950 BEF per maand

5°) werknemers beoogd bij 3°) en 4°):

bedrag van de Belgische schaal voor de zes maanden die de aankomst van de rechtgevendende kinderen in België voorafgaan, indien deze aankomst plaats heeft in de twaalf maanden die volgen op net begin van de tewerkstelling in België.

(Punt 6°) toegevoegd door Adm. Schikking van 31/03/ 2000; B.S.: 09/06/2000)

6°) De bedragen die in deze paragraaf worden vastgesteld, variëren zoals bepaald door de Belgische wetgeving die voorziet in de koppeling van de sociale uitkeringen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. Deze zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 119,53 (basis 1988 = 100).

Artikel 47

Het vereiste schoolbezoek om de kinderbijslag, binnen de perken van de Belgische wetgeving, te behouden ten gunste van de kinderen die hun studie na de leeftijd van 14 jaar voortzetten, wordt vastgesteld op grond van een schoolgetuigschrift volgens het model dat, in gemeen overleg door de bevoegde Marokkaanse en Belgische autoriteiten wordt vastgesteld; dit getuigschrift wordt aan de instelling die de kinderbijslag dient uit te betalen doorgezonden, door bemiddeling van de Rijkskas voor sociale zekerheid, die waarborgt dat deze kinderen cursussen van het algemeen dag- of beroepsonderwijs met volledig leerplan, volgen.

Artikel 48

De betaling in Marokko van de kinderbijslag die verschuldigd is ten bate kinderen van Marokkaanse werknemers die in België werkzaam zijn, geschiedt volgens de navolgende procedure:

(1) De Belgische werknemers die in Marokko werkzaam zijn en betalen rechtstreeks aan de bijslagtrekkende in Marokko bij middel van een internationale postwissel, het bedrag van de kinderbijslag die verschuldigd is voor de beschouwde kalendermaand;

(2) De bijslagtrekkende, die houder is van een bankrekening in Marokko, kan vragen aan het Belgische fonds dat de kinderbijslag verschuldigd is, dat deze rechtstreeks op deze rekening zou worden gestort.

(3) Voor ieder referentie-kalendermaand, zendt het Belgische fonds dat de kinderbijslag verschuldigd is, door bemiddeling van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, een afschrift van de officiële betalingsborderellen naar de Rijkskas voor sociale zekerheid in Marokko.

Afdeling 2- Belgische werknemers die in Marokko zijn tewerkgesteld

Artikel 49

(1) De Belgische werknemers die in Marokko werkzaam zijn en wier kinderen in België verblijven, hebben recht op de kinderbijslag die uit de Marokkaanse wetgeving voortvloeit.

De categorieën van rechtgevende kinderen, de toekenningsvoorwaarden en de bedragen van de kinderbijslag, alsook de perioden voor dewelke deze kinderbijslag wordt toegekend, zijn onder (2) tot (4) vermeld.

(2) De kinderbijslag wordt toegekend voor de eigen kinderen van de werknemer, voor de gemeenschappelijke kinderen van de werknemer en van zijn echtgenoot en voor de eigen kinderen van de echtgenote; het aantal kinderen is nochtans op ten hoogste vier kinderen bepaald.

Het bedrag van de kinderbijslag is per kind en per maand gelijk aan de tegenwaarde van 500 Belgische franken.

(3) De kinderbijslag wordt toegekend tot de leeftijd van 14 jaar of tot de leeftijd van 25 jaar, wanneer het kinderen betreft die cursussen volgen onder de voorwaarden die bij de Marokkaanse wetgeving zijn vastgesteld.

(4) Het vereiste schoolbezoek om de kinderbijslag, binnen de perken van de Marokkaanse wetgeving, te behouden ten gunste van de kinderen die hun studie na de leeftijd van 14 jaar voortzetten, wordt vastgesteld op grond van een schoolgetuigschrift volgens het model dat, in gemeen overleg door de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld. Dit getuigschrift wordt aan de Rijkskas voor sociale zekerheid doorgezonden

door bemiddeling van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, die waarborgt dat deze kinderen cursussen van dag- of beroepsonderwijs met volledig leerplan, volgen.

(5) De kinderbijslag zal iedere maand, bij vervallen termijnen, rechtstreeks aan de werknemer worden uitbetaald.

(Afdeling 3 en artikel 49 bis ingelast door Adm. Schikking van 27/12/ 1978; B.S.: 06/04/1979)

Afdeling 3

Artikel 49bis

(1) De kinderbijslag wordt de Belgische of Marokkaanse rechthebbenden op een ouderdoms- invaliditeits- arbeidsongevallen- of beroepsziektepensioen of –rente toegekend volgens de navermelde regelen:

a) aan de rechthebbende op een pensioen of rente ingevolge de wetgeving van een der verdragsluitende landen, overeenkomstig de wetgeving van dat land;

b) aan de rechthebbende op pensioenen of renten ingevolge de wetgeving van de beide verdragsluitende landen, overeenkomstig de wetgeving van het land op welks grondgebied hij verblijft, indien het recht op kinderbijslag aldaar ingaat krachtens de wetgeving van dat land, eventueel rekening gehouden met de bepalingen van artikel 27, paragraaf 1, van het Verdrag. Indien krachtens deze wetgeving geen enkel recht ingaat, worden de voorwaarden van ingang van het recht onderzocht op grond van de wetgeving van het andere land.

(2) De wezenbijslag wordt volgens de navermelde regelen toegekend, op eender welk grondgebied der beide landen de wees of de persoon die hem daadwerkelijk ten laste heeft verblijft:

a) voor de wees van een overleden werknemer, op wie de wetgeving van een der verdragsluitende landen toepasselijk was, overeenkomstig de wetgeving van dat land;

b) voor de wees van een overleden werknemer, op wie de wetgeving van de beide verdragsluitende landen toepasselijk was, overeenkomstig de wetgeving van de Staat op welks grondgebied de wees verblijft, indien het recht op kinderbijslag aldaar ingaat krachtens de wetgeving van deze Staat, eventueel rekening gehouden met de bepalingen van artikel 27, paragraaf 1, van het Verdrag.

Indien krachtens deze wetgeving geen enkel recht ingaat, worden de voorwaarden van ingang van het recht onderzocht op grond van de wetgeving van het ander land.

Weliswaar blijft de wetgeving van het verdragsluitend land die toepasselijk is voor het toekennen van de bij paragraaf (1) beoogde bijslag ten voordele van kinderen van een

rechthebbende op een pensioen of rente, na overlijden van de rechthebbende toepasselijk voor het toekennen van de wezenbijslag.

(Paragraaf 3 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/ 2000; B.S.: 09/06/2000)

(3) De in paragraaf (1) beoogde gezinsbijslagen worden toegekend voor de eigen kinderen van de rechthebbende op een pensioen of rente, voor de gemeenschappelijke kinderen van de rechthebbende op een pensioen of rente en zijn echtgeno(o)t(e), en voor de eigen kinderen van de echtgeno(o)t(e).

De in paragraaf (2) vastgestelde kinderbijslagen worden toegekend voor de eigen kinderen van de overleden werknemer en voor de gemeenschappelijke kinderen van de overleden werknemer en de echtgeno(o)t(e).

(4) De kinderbijslag wordt toegekend tot de leeftijd van 14 jaar, dan wel tot de leeftijd van 25 jaar, wanneer het gaat om kinderen die cursussen volgen onder de voorwaarden als vastgesteld bij de wetgeving van het verdragsluitende land dat de kinderbijslag ten laste heeft.

Het aantal rechtgevende kinderen is beperkt tot ten hoogste vier.

(Lid 3 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/ 2000; B.S.: 09/06/2000)

Het bedrag van de kinderbijslag is vastgesteld als volgt:

1°) Indien verschuldigd door een Belgische instelling:

- voor het 1^e kind: 19,83 EUR of 800 BEF per maand;
- voor het 2^e kind: 21,07 EUR of 850 BEF per maand;
- voor het 3^e kind: 22,31 EUR of 900 BEF per maand;
- voor het 4^e kind: 23,55 EUR of 950 BEF per maand

De hierboven vastgestelde bedragen variëren zoals bepaald door de Belgische wetgeving die voorziet in de koppeling van de sociale uitkeringen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. Deze zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 119,53 (basis 1988 =100).

De bepalingen van de artikelen 47 en 48 zijn bij analogie van toepassing.

2°) Indien verschuldigd door de Marokkaanse Rijkskas voor Sociale Zekerheid:

aan het tarief dat gelijk is aan het equivalent van 500 BEF per kind en per maand.

De bepalingen van artikel 49, paragrafen 4 en 5, zijn bij analogie van toepassing.

HOOFDSTUK V- Arbeidsongevallen en beroepsziekten

(Artikel 50 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/2000; B.S.: 09/06/2000)

Artikel 50

(1) De Belgische onderdanen, alsook de in België verblijvende Marokkaanse onderdanen die aanspraak hebben op prestaties die ingeval van een arbeidsongeval of van beroepsziekte, overeenkomstig de bij artikel 2 van het Verdrag beoogde Marokkaanse wetgeving verschuldigd zijn, mogen hun aanvraag aan het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu richten, dat ze aan de Rijkskas voor sociale zekerheid doorzendt.

De beslissing wordt rechtstreeks aan de aanvrager genotificeerd; indien het een beslissing op het gebied van beroepsziekten betreft, dan worden er twee doorslagen van aan het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu medegedeeld.

(2) De Marokkaanse onderdanen, alsook de in Marokko verblijvende Belgische onderdanen, die aanspraak hebben op prestaties op grond van de Belgische wetgeving betreffende de vergoeding van schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen of beroepsziekten, beoogd bij artikel 2 van het Verdrag, mogen hun aanvraag richten aan de Rijkskas voor sociale zekerheid, die ze aan het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu doorzendt.

De beslissing wordt rechtstreeks aan de aanvrager genotificeerd; indien het een beslissing op het gebied van de beroepsziekten geldt, dan wordt er een doorslag aan de Rijkskas voor sociale zekerheid medegedeeld.

(Artikel 51 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/2000; B.S.: 09/06/2000)

Artikel 51

(1) De Belgische en Marokkaanse onderdanen die in België verblijven, mogen hun bezwaar- of beroepsschriften in verband met de Marokkaanse prestaties voor arbeidsongevallen en beroepsziekten aan het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu richten.

Indien het bezwaar- of beroepsschrift bij aangetekende brief werd ingediend, wordt de briefomslag waarmede de verzending is geschied eveneens doorgezonden; indien zulks niet het geval is, dient de datum van de ontvangst op het bezwaar- of beroepsschrift te worden vermeld.

Binnen acht dagen na de ontvangst van het bezwaar- of beroepsschrift, zendt het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu het aan de Rijkskas voor sociale zekerheid door, die het aan de bevoegde rechtscolleges doet geworden.

(2) De Marokkaanse en de Belgische onderdanen die in Marokko verblijven, mogen hun beroep in verband met de Belgische uitkeringen voor arbeidsongevallen en beroepsziekten, aan de Rijkskas voor sociale zekerheid richten.

Indien het bezwaarschrift bij aangetekende brief werd ingediend, wordt de briefomslag waarmede de verzending is geschied eveneens doorgezonden; indien zulks niet het geval is, dient de datum van de ontvangst op het bezwaarschrift te worden vermeld.

Binnen acht dagen na de ontvangst van het bezwaarschrift, zendt de Rijkskas voor sociale zekerheid het aan het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu door, dat het de bevoegde Belgische instelling doet geworden.

(3) Daar de geschillen betreffende de vergoedingen voor arbeidsongevallen en beroepsziekten zowel in Marokko als in België tot de kennisneming van de rechtbanken behoren, dienen de beroepsschriften die door de werknemers of door hun rechthebbenden worden ingediend, ten einde het voordeel van deze vergoeding overeenkomstig de procedureregelen die van toepassing zijn, voor het daartoe bevoegde rechtscollege aanhangig te worden gemaakt.

De Rijkskas voor sociale zekerheid en het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu delen elkaar de nodige inlichtingen terzake mede.

(Artikel 52 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/2000; B.S.: 09/06/2000)

Artikel 52

(1) Het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu doet, op aanvraag van de Rijkskas voor sociale zekerheid de enquêtes op het Belgisch grondgebied instellen, ten einde de prestaties overeenkomstig de Marokkaanse wetgeving betreffende de vergoeding voor arbeidsongevallen en beroepsziekten vast te stellen.

(2) De Rijkskas voor sociale zekerheid, doet op aanvraag van het Ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu de enquêtes op het Marokkaanse grondgebied instellen, ten einde de prestaties overeenkomstig de Belgische wetgeving betreffende de vergoeding voor arbeidsongevallen en beroepsziekten vast te stellen.

(3) De instelling die de enquête aanvraagt vergoedt, voor rekening van de bevoegde instelling, de kosten aan de instelling aan dewelke de enquête werd aangevraagd.

Artikel 53

De uitkeringen, toelagen of renten inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten worden op de in de respectieve wetgevingen vastgestelde vervaldagen aan de Belgische of Marokkaanse onderdanen uitbetaald die in het andere verdragsluitende land dan dat

welke de prestatie verschuldigd is verblijven, eventueel door bemiddeling van de bevoegde instelling van het land van de verblijfplaats, overeenkomstig modaliteiten die door de bevoegde autoriteiten van de beide verdragsluitende landen worden vastgelegd.

(Artikel 54 vervangen door Adm. Schikking van 31/03/2000; B.S.: 09/06/2000)

Artikel 54

1. Om ingevolge artikel 34, 3° van het Verdrag verstrekkingen te kunnen genieten bij verblijf op het grondgebied van het ander contracterend land is de betrokkene ertoe gehouden zich te laten inschrijven bij de instelling van de verblijfplaats, met voorlegging van een certificaat waarin wordt verklaard dat hij recht heeft op deze prestaties. Dit certificaat wordt afgeleverd door de bevoegde instelling. Indien de betrokkene het vermeld certificaat niet voorlegt, richt de instelling van de verblijfplaats zich tot de bevoegde instelling om dit te verkrijgen.
2. Het certificaat zoals bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel blijft geldig zolang de instelling van de verblijfplaats geen kennisgeving van annulering heeft ontvangen.
3. De instelling van de verblijfplaats bericht de bevoegde instelling over iedere inschrijving waartoe zij overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel is overgegaan.
4. Bij iedere aanvraag om verstrekkingen legt de betrokkene de vereiste bewijsstukken over die zijn vereist ingevolge de wetgeving van het contracterend land op het grondgebied waarvan hij verblijft.
5. Bij ziekenhuisopname maakt de instelling van de verblijfplaats, zodra deze hiervan kennis heeft, bij de bevoegde instelling de datum van opname in de verplegingsinrichting bekend, de vermoedelijke duur van de ziekenhuisopname en de datum waarop deze werd verlaten.
6. De betrokkene moet de instelling van de verblijfplaats in kennis stellen van iedere wijziging in zijn situatie waardoor het recht op de verstrekkingen kan worden gewijzigd, met name van iedere beëindiging of verandering van tewerkstelling of beroepsactiviteit van de betrokkene, of iedere verplaatsing van woonplaats van deze laatste. De bevoegde instelling deelt aan de instelling van de verblijfplaats eveneens de beëindiging van aansluiting mee of van het einde van het recht op prestaties van de betrokkene.
7. De instelling van de verblijfplaats kan op ieder ogenblik aan de bevoegde instelling vragen alle inlichtingen te verstrekken betreffende het recht op prestaties van de werknemer.

8. Voor de toepassing van onderhavig artikel zijn de instellingen van de verblijfplaats:

- In België:

Voor arbeidsongevallen: het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekeringen;

Voor beroepsziekten: het Fonds voor beroepsziekten;

- In Marokko : De Rijkskas voor Sociale Zekerheid.

Artikel 55

De prestaties die overeenkomstig het bepaalde bij artikel 34, 3°, van het Verdrag, worden verleend, worden door de bevoegde instellingen terugbetaald aan de instellingen die de beoogde prestaties hebben toegekend.

De terugbetalingen geschieden halfjaarlijks op voorlegging, door de instelling die de prestaties heeft verleend, van een individuele staat van de uitgaven die deze instelling werkelijk heeft gedragen.

Komen voor terugbetaling niet in aanmerking, hogere tarieven dan die welke van toepassing zijn op de prestaties welke aan de werknemer werden verleend die onder de wetgeving valt, zoals toegepast door de instelling die de betreffende prestaties heeft toegekend.

Artikel 56

De instelling van de woonplaats doet, op aanvraag van de bevoegde instelling, de geneeskundige onderzoeken instellen ten aanzien van de gerechtigden op een prestatie voor arbeidsongeval of beroepsziekte, onder de voorwaarden die bij haar eigen wetgeving zijn bepaald, inzonderheid ter herziening van de arbeidsongeschiktheid.

De bevoegde instelling behoudt het recht om de betrokkenen door een geneesheer van haar keuze en onder de voorwaarden die bij haar eigen wetgeving zijn bepaald, te onderzoeken.

De kosten die uit de geneeskundige controles voortvloeien, zijn voor rekening van de instelling op wier aanvraag deze geneeskundige controles werden verricht.

HOOFDSTUK VI- Uitkeringen of vergoedingen voor begrafeniskosten

Artikel 57

Het recht op uitkeringen of vergoedingen voor begrafeniskosten die bij toepassing van artikel 37 van het Verdrag zijn verschuldigd aan de in België verblijvende

Marokkaanse verzekerden, alsook aan de in Marokko verblijvende Belgische verzekerden, mag worden vastgesteld door toedoen van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering eensdeels, en van de Rijkskas voor sociale zekerheid anderdeels, op overlegging van een dossier waarvan de gegevens in gemeen overleg door de bevoegde Marokkaanse en Belgische administraties worden bepaald.

De ontvangstdatum van het dossier komt voor de toepassing van artikel 41 van het Verdrag in aanmerking.

De bij het eerste lid van dit artikel genoemde instellingen zullen elkaar de formulieren mededelen die voor het indienen van de aanvragen zijn vereist.

TITEL IV- Slotbepaling

Artikel 58

Deze Schikking wordt van kracht de dag waarop zij wordt ondertekend. Zij heeft uitwerking op dezelfde datum als het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid afgesloten tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko op 24 juni 1968.

Opgemaakt in tweevoud in de Franse taal, te Brussel, 14 september 1972.

Voor de Marokkaanse bevoegde autoriteit,

Voor de Belgische bevoegde autoriteit,

Administratieve schikking betreffende de
toepassingsmodaliteiten van het Algemeen Verdrag
betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk
Marokko en het Koninkrijk België, in verband
met de sociale-zekerheidsregeling der zeelieden

In toepassing van artikel 2, paragraaf 2, van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk Marokko en het Koninkrijk België, hebben de bevoegde Marokkaanse en Belgische autoriteiten, vertegenwoordigd door :

- van Marokkaanse zijde: De heer Jaâfar Ouajjou,
Secretaris-generaal van het Ministerie van Arbeid en van
Beroepsopleiding;
- van Belgische zijde: Zijne Excellentie de heer L. Puitman, Ambassadeur van
België,

in gemeen overleg de navolgende bepalingen vastgesteld wat betreft de toepassingsmodaliteiten van genoemd verdrag.

Artikel 1

De bepalingen van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk Marokko en het Koninkrijk België, ondertekend te Rabat op 24 juni 1968, zijn van toepassing op de Marokkaanse en Belgische zeelieden die onder Marokkaanse of Belgische vlag varen, alsmede op de Marokkaanse of Belgische werknemers die gelijkgesteld zijn met de zeelieden door de sociale-zekerheidswetgevingen opgesomd bij artikel 2, paragraaf 1, van bedoeld verdrag.

Artikel 2

Toepasselijke wetgeving

1. De zeelieden ter koopvaardij zijn onderworpen aan de wetgevingen van het verdragsluitend land onder wiens vlag zij varen.
2. Het in paragraaf 1 van dit artikel gestelde principe bevat volgende uitzonderingen:
 - a) de zeelieden tewerkgesteld door een onderneming waarvan zij normaal afhangen, hetzij aan boord van een schip dat de vlag voert van een der verdragsluitende landen, hetzij op het grondgebied van dat land, en door deze onderneming worden uitgestuurd, hetzij op een schip dat vaart onder de vlag van het andere verdragsluitende land, hetzij op het grondgebied van dat andere verdragsluitende land om er voor die onderneming een werk uit te voeren, blijven onderworpen aan de van kracht zijnde wetgevingen in het eerste verdragsluitende land op voorwaarde dat de verwachte duur van die arbeid twaalf maanden niet overtreft.

In het geval dat deze tewerkstelling, die om onvoorziene redenen langer zou duren dan de aanvankelijk verwachte tijd, twaalf maanden zou overtreffen, zal de toepassing van de wetgevingen van kracht in het land van de gewone plaats van tewerkstelling uitzonderlijk kunnen worden voortgezet voor de duur van ten hoogste twaalf maanden met de instemming van de bevoegde autoriteiten van het land van de toevallige tewerkstelling.
 - b) de zeeman die, wijl hij niet gewoonlijk op zee is tewerkgesteld, werkzaam is in de territoriale wateren of in een haven van een der verdragsluitende landen op een schip dat vaart onder de vlag van het andere verdragsluitend land, zonder te behoren tot de bemanning van dat schip, blijft onderworpen aan de wetgeving het eerste verdragsluitend land.
3. De bevoegde administratieve autoriteiten van beide verdragsluitende landen zullen in gemeen overleg kunnen voorzien in uitzonderingen op de regel gesteld in paragraaf 1 van dit artikel. Zij zullen eveneens kunnen overeenkomen dat de in paragraaf 2 gestelde uitzonderingen niet zullen van toepassing zijn in sommige bijzondere gevallen.
4. De werkgever en de betrokkenen regelen rechtstreeks alle kwesties betreffende hun sociale-zekerheidsbijdragen met de Nationale Sociale-Zekerheidskas wanneer het land

van de gewone plaats van tewerkstelling Marokko is en met de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden - onder Belgische vlag wanneer dat land België is.

Artikel 3

1. Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel zijn de bepalingen van de Administratieve Schikking van 14 september 1972 betreffende de toepassingsmodaliteiten van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk Marokko en het Koninkrijk België, met uitzondering van artikel 1, 1° en van artikel 2, van overeenkomstige toepassing op de zeelieden ter koopvaardij.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van deze Schikking dient, wat België betreft, verstaan te worden onder :

- bevoegde instelling : De Hulp en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag;
- centraliserende instelling daar waar het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt aangeduid: De Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische Vlag.

Artikel 4

Deze Schikking treedt in werking de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van haar ondertekening.

Gedaan te Rabat, op 27 december 1978, in tweevoud, in de Franse taal.

Voor de bevoegde Marokkaanse autoriteit,

Voor de bevoegde Belgische autoriteit,

J. Ouajjou

L. Putman

Administratieve schikking betreffende de
toepassingsmodaliteiten van artikel 9 van het Algemeen
Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het
Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko
(*B.S.:07/12/2004*)

In toepassing van artikel 9, tweede lid, van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Koninkrijk Marokko, ondertekend te Rabat op 24 juni 1968, zijn de bevoegde administratieve autoriteiten overeengekomen wat volgt:

Artikel 1

Voor de toepassing van artikel 9 van het Verdrag worden beschouwd als verstrekkingen, de prestaties die als dusdanig erkend zijn overeenkomstig de wetgeving van het land van verblijf.

Artikel 2

Voor de toepassing van artikel 9 van het Verdrag worden beschouwd als rechthebbenden:

- de niet uit de echt gescheiden echtgenoot:

- de kinderen die krachtens artikel 27 van het Verdrag recht hebben op gezinsprestaties,

op voorwaarde dat ze niet zelf onderworpen zijn aan een verplichte ziekteverzekeringsregeling.

Artikel 3

Zijn aangeduid als verbindingsorganen :

in België :

a) in algemene regel :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, Brussel.

b) voor de zeevarenden :

De Hulp - en verzorgingskas voor zeevarenden, Antwerpen.

in Marokko :

De Rijkskas voor Sociale Zekerheid, Casablanca.

Artikel 4

Zijn aangeduid als bevoegde instellingen of instellingen van de woonplaats, naargelang het geval:

in België :

a) in algemene regel :

de verzekeringsinstellingen,

b) voor de zeevarenden :

de Hulp- en verzorgingskas voor zeevarenden, Antwerpen, of de verzekeringsinstellingen.

in Marokko :

De Rijkskas voor Sociale Zekerheid, Casablanca.

Artikel 5

1. Om ingevolge artikel 9 van het Verdrag verstrekkingen te kunnen genieten, zijn de rechthebbenden van een werknemer of een ermee gelijkgestelde, die op het grondgebied wonen van het andere land dan het land van aansluiting van de werknemer, ertoe gehouden zich te laten inschrijven bij de instelling van de woonplaats, met voorlegging van een certificaat waarin wordt verklaard dat ze recht hebben op deze prestaties. Dit certificaat wordt afgeleverd door de bevoegde instelling. Indien de rechthebbenden het vermeld certificaat niet voorleggen, richt de instelling van de woonplaats zich tot de bevoegde instelling om dit te verkrijgen.
2. De verstrekkingen worden verleend, voor rekening en ten laste van de bevoegde instelling, door de instelling van de woonplaats, volgens de bepalingen van de wetgeving die zij toepast.
3. Het certificaat zoals bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel blijft ten hoogste één jaar geldig, het is jaarlijks hernieuwbaar op vraag van de betrokkene of van de instelling van de woonplaats.
4. De instelling van de woonplaats brengt de bevoegde instelling op de hoogte van iedere inschrijving die ze heeft geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel.
5. Bij iedere aanvraag om verstrekkingen legt de betrokken persoon de bewijsstukken voor die vereist zijn ingevolge de wetgeving van de verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan hij woont.
6. De rechthebbenden moeten de instelling van de woonplaats in kennis stellen van iedere wijziging in hun situatie waardoor het recht op de verstrekkingen kan worden gewijzigd.
7. Wanneer aan de vereiste voorwaarden niet meer is voldaan, doet de bevoegde instelling de geldigheid van het certificaat bedoeld in paragraaf 1 beëindigen. Het recht op prestaties eindigt vanaf de eerste dag die volgt op de dag waarop de instelling van de woonplaats de kennisgeving ontvangt. De instelling van de woonplaats kan op ieder ogenblik aan de bevoegde instelling vragen alle inlichtingen te verstrekken betreffende de aansluiting of betreffende het recht op prestaties van de betrokken persoon. Ze moet de bevoegde instelling op de hoogte brengen van alle veranderingen in de situatie van de betrokken persoon.

Artikel 6

1. Met het oog op de toepassing van artikel 9 van het Verdrag, worden de uitgaven betreffende de verstrekkingen verleend in België of in Marokko forfaitair begroot voor elk kalenderjaar;

2. Het forfaitair bedrag wordt berekend door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin te vermenigvuldigen met het aantal gezinnen die in aanmerking worden genomen en op het resultaat daarvan een aftrek toe te passen van twintig procent;

3. Het aantal gezinnen en maanden waarvoor het forfaitair bedrag verschuldigd is, is het voorwerp van een jaarlijkse inventaris;

4. Elk land maakt de inventaris op van het aantal betrokken gezinnen en maanden, binnen de zes maanden die volgen op het begrotingsjaar waarop de inventaris betrekking heeft. Deze inventaris wordt gestuurd naar:

in België :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

in Marokko :

de Rijkskas voor Sociale Zekerheid

5. De elementen voor de berekening worden bepaald als volgt :

5.1. In België:

De jaarlijkse kosten per gezin worden bepaald door de jaarlijkse uitgaven die betrekking hebben op het totaal van de verstrekkingen door de Belgische verzekeringsinstellingen verleend aan alle rechthebbenden van hun verzekerden, te delen door het gemiddeld jaarlijks aantal verzekerden die rechthebbenden hebben die aanspraak kunnen maken op prestaties.

Voor de berekening van de gemiddelde Belgische kosten worden de uitgaven die betrekking hebben op de geneeskundige verstrekkingen, zoals beschreven in de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, in aanmerking genomen. Deze uitgaven worden vermeld in de statistieken opgemaakt door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering voor het betrokken jaar.

5.2. In Marokko :

De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin die worden gebruikt als basis voor de berekening voor de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin van een later jaar, zijn die van het jaar 2002, dat beschouwd wordt als referentiejaar.

Het bedrag van de gemiddelde jaarlijkse kosten voor het begrotingsjaar 2002 beloopt 2.700,00 dirham.

De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin voor een jaar (N), later dan 2004, wordt berekend door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin van het begrotingsjaar 2002 te vermenigvuldigen met de verhouding tussen het officieel indexcijfer voor de geneeskundige verzorging van het jaar (N) en hetzelfde indexcijfer van het jaar 2002.

Vanaf het begrotingsjaar 2010 zullen de bevoegde autoriteiten van de beide verdragsluitende landen, in onderling overleg, een nieuw basisbedrag voor de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin vaststellen.

Artikel 7

De bepalingen van artikel 6 worden toegepast overeenkomstig de volgende regel :

- de datum die gebruikt wordt als vertrekpunt voor de afrekening van de forfaitaire bedragen is de datum waarop het recht op de prestaties is geopend;
- voor de berekening van het aantal maanden wordt de kalendermaand waarin de datum valt van het vertrekpunt voor de afrekening van de forfaitaire bedragen, meegeteld als een eenheid. De kalendermaand tijdens dewelke het recht is geëindigd, wordt niet meegeteld, behalve indien de maand volledig is of indien het recht is ingegaan tijdens deze maand.

Artikel 8

De elementen aan de hand waarvan de gemiddelde jaarlijkse kosten worden bepaald van de verzorging voor de personen bedoeld in artikel 9 van het Verdrag, evenals de vaststelling van de som verschuldigd voor deze personen, worden jaarlijks door het verbindingsorgaan van het land van verblijf meegedeeld aan het verbindingsorgaan van het ander land. Na de bekrachtiging van de gegevens, gaat het verbindingsorgaan van het bevoegde land over tot de terugbetaling van de vorderingen, verhoogd met 8% beheerskosten, aan het orgaan van het land van verblijf.

In de loop van het begrotingsjaar kunnen, in onderling overleg, door de beide verdragsluitende landen op bepaalde gronden voorschotten worden toegekend, rekening houdend met de uitgaven van het laatst bekende begrotingsjaar.

De vereffening van de rekeningen tussen de beide landen gebeurt zodra de verschillende elementen bekend zijn die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de forfaitaire bedragen betreffende het beschouwde jaar, rekening houdend met de toegekende voorschotten.

De verbindingsorganen kunnen beurtelings vergaderen in Marokko of in België om de eventuele problemen met betrekking tot de toepassing van deze Schikking te bespreken.

Artikel 9

Deze Administratieve Schikking zal in werking treden de eerste dag van de derde maand
volgend op de datum van ondertekening.

Casablanca, op 7 oktober 2004, in tweevoud, in de Franse taal.

Voor de Bevoegde Belgische Autoriteit:

Mr. Marcel Crop,

Directeur-Generaal.

Voor de Bevoegde Marokkaanse Autoriteit:

Mevr. Aïcha BENOMAR,

Directeur van de sociale bescherming van de werknemers.